

स्रवक (wie oben) nom. ag. Vop. 26, 41.

स्रवण (wie oben) n. 1) *das Fließen* Nir. 5, 27. = स्पन्दन Trik. 3, 3, 269. H. an. 3, 429 (an beiden Orten स्रवण). रुधिरस्रवणैः R. 5, 83, 12. घस्रु *das Abfließen des Wassers von einem nass gewordenen Pferde* Kāṭh. Çr. 20, 2, 5. — 2) *zu frühzeitiges Abgehen der Leibesfrucht* Varāṇ. Brh. 4, 9. — 3) *Schweiss* Çāṇḍar. im ÇKDr. — 4) *Urin* Rīgān. 18 (स्रु unsere Hdschr., स्रु ÇKDr.). — Vgl. स्रत.

स्रवत् (wie oben) f. Fluss RV. 1, 190, 7. 3, 46, 4. गभीरा 10, 108, 4. sieben 1, 71, 7. 7, 18, 24. 67, 8. 10, 49, 9. AV. 6, 86, 2.

स्रवथ (wie oben) m. *das Fließen*: मधूनाम् RV. 3, 1, 7.

स्रवर्द्धा (स्रवत् partic. von स्रु + गर्भ) adj. f. *eine Fehlgeburt machend*, von einer Kuh AK. 2, 9, 69. H. 1267. Halā. 2, 115.

स्रवद्रु m. Markt Hār. 224.

स्रवती (partic. von स्रु) f. 1) *fließendes Wasser, Fluss* Naigh. 1, 13. AK. 1, 2, 29. 3, 4, 114. H. 1080. an. 3, 267. Med. I. 164. Halā. 3, 43. neunundneunzig RV. 1, 32, 14 (vgl. 10, 104, 8). VS. 22, 25. sieben Çat. Br. 13, 8, 4. 2, 14, 7, 1, 11. न स्रवतीमतिक्रमेत् Gobh. 3, 2, 15. Pār. Gṛh. 1, 16. Çāṇḍ. Çr. 13, 5, 22. Gṛh. 4, 14. Śāp. Br. 3, 1. M. 11, 132. 254. MBh. 5, 3817. 13, 6506. Ragh. 17, 64. Spr. (II) 1808. Varāṇ. Brh. S. 19, 1. Prabh. 87, 11. 101, 13. नमः^० Verz. d. Oxf. H. 117, a, 9. — 2) *ein best. Kraut* H. an. Med. — 3) = चन्द्रवती H. an. = गुल्मस्थान Med. — Vgl. स्वः.

स्रवस् (von स्रु) n. = स्रव 1) a) am Ende eines adj. comp.: रुधिर^० (स्रव ed. Bomb.) MBh. 13, 2072. — Vgl. मधु.

स्रष्टृ (von 3. सर्ज् nom. ag. 1) *Entlasser, Entsender*: स्रष्टाम् P. 2, 2, 16. Schol. वारिधाराणाम् MBh. 7, 2864. — 2) *der Etwas in Bewegung setzt, ausgehen lässt, Veranlasser, Urheber* Nir. 14, 5. स्रक्पाउडरा^० Rīgā-Tar. 4, 655. — 3) *Schöpfer*: विश्वस्य Çvetāçv. Up. 5, 13. सर्वस्य M. 1, 33. रत्नसाम् R. Gobh. 1, 22, 10. in comp. mit der Ergänzung H. 5. न-गत्^० (s. auch bes.) Buāg. P. 3, 9, 44. प्रादेशिकेश्वर^० (विधि) Rīgā-Tar. 4, 126. ohne Ergänzung *der Schöpfer der Welt* Ragh. 1, 93. Çāk. 1. 186. Vikr. 159. Rīgā-Tar. 4, 110. Buāg. P. 3, 10, 28. = ब्रह्मन् AK. 1, 1, 4, 12. H. 3. 213. Halā. 1, 6. = शिव 12.

स्रष्टव्य (wie oben) adj. Schol. zu P. 6, 1, 58. 8, 2, 36. *zu schöpfen*: भवता प्रज्ञा: Mār. P. 96, 8.

स्रष्टार m. = स्रष्टृ *Schöpfer*: स्रष्टारय नमः MBh. 13, 903.

स्रष्टृ n. nom. abstr. von स्रष्टृ *Schöpfer* Mār. P. 46, 20. Verz. d. Oxf. H. 47, b, 1 v. u. Çāṇḍ. zu Brh. Ān. Up. S. 268.

स्रस् (von स्रस्) adj. Declination P. 8, 2, 72. Vop. 3, 106. 153. Vgl. उ-खा^० *aus dem Kochtopf fallend* unter उख 2) a) und सुस्रस्.

स्रस्त adj. s. u. स्रस्. Davon nom. abstr. ऽता f. *schlafes Herabhängen*: वपुषि Ratirahasia bei Mallin. zu Kir. 9, 50.

स्रस्तर m. Streu H. 682. Çāṇḍ. Gṛh. 4, 18. Pār. Gṛh. 3, 2. Z. d. d. m. G. 27, 33. घवस्रस्तरे (अथ स्रस्?) व्यक्तमनस्रस्त स्रासीरन् *Sündenlager* Çuddhit. im ÇKDr. स्रस्तरं (also n.) शयनार्थासनादि Kāvā. (ed. 1866) 68, N. 101.

स्रस्ति f. nom. act. von स्रस् P. 3, 3, 94. VArt. 1. Schol.

स्रा, स्रायति (पाके) Dhātup. 22, 22. — Vgl. आ.

स्राक् adv. = द्राक् *eiligst, schnell* AK. 3, 5, 2. H. 1530. Halā. 4, 12.

स्राक्सरस्यभिसारिका: H. 1530, Schol.

स्रात्त्य (von स्रक्ति) adj. kantig: मणि AV. 8, 5, 4. 7. 8. Kauç. 39. — Vgl. स्रत्य.

स्राग्विण (von स्रग्विन्) m. patron. Schol. zu P. 6, 4, 166. n. etwa ein allgemeines Bekränktsein zu 164.

स्राण s. अरुः.

1. स्राम् adj. lahm, xpoμh: स्रामं सं रिणीथ: RV. 1, 117, 19. AV. 11, 3, 45. VS. 30, 10. Çat. Br. 11, 7, 2, 4. Kūāṇḍ. Up. 8, 9, 1. 10, 2. — Vgl. स्र.

2. स्राम m. *Siechthum, Seuche* (auch der Thiere): उत मा स्रामाद्यव-त्स्त्रिद्व: RV. 8, 48, 5. TS. 2, 1, 8, 5. vom पद्म 3, 5, 3. 42, 1. 3. Kāṭh. 20, 3. 13. Çat. Br. 13, 3, 2.

स्राम्य (von 1. स्राम) n. *Lahmheit* Kūāṇḍ. Up. 8, 10, 2.

स्राव (von स्रु) m. = स्रव BHARATA zu AK. 3, 3, 9 nach ÇKDr. *Fluss* (insbes. krankhafter), *Ausfluss*: जलात्स्रावः प्रवर्तते Hariv. 2192. तेषां (फलानां जम्बुवाः) स्रावात्प्रभवति ध्याता ज्ञाबूनदीति वै Mār. P. 54, 29. गन्धकृस्तिमद्^० (so ed. Bomb.) MBh. 6, 3154. रुधिर^० 7, 6608. Hariv. 13535. विविधैः शोणितस्रावैः MBh. 9, 945. वृक्षात्तोस्रावे Varāṇ. Brh. S. 46, 26. Suçr. 1, 34, 16. 36, 2. 69, 16. 84, 4. 85, 4. शोणित^० 277, 17. Verz. d. Oxf. H. 315, a, 4 v. u. Verz. d. B. H. No. 958. जलस्राव Suçr. 2, 303, 6. कफज^० 10. रक्त^० 15. पूय^० 21. 307, 1. 332, 18. उदक^० *das Abfließen* Çāṇḍ. zu Kūāṇḍ. Up. S. 51. am Ende eines adj. comp.: सलिल^० *von dem Wasser abfließt* Buāg. P. 4, 15, 14. — Vgl. गर्भ^०, नासा^०, मोच^०, रक्त^०, लाला^० und स्रव.

स्रावक (vom caus. von स्रु) n. *Pfeffer* Çāṇḍar. im ÇKDr.

स्रावण (wie oben) 1) adj. *fließen machend* Suçr. 1, 247, 1. स्वेदासृक्^० 250, 19. — 2) f. ई *eine best. Pflanze*, = रुद्धि ÇKDr. ohne Angabe einer best. Aut. — 3) n. *das Fließenlassen*: स्यात्त्या मेधस्रावणम् Kāṭh. Çr. 25, 10, 6. घसृक्^० Suçr. 1, 358, 18. रुधिरस्रावणं कर् *Jmdes Blut vergießen* Kull. zu M. 4, 169.

स्राविन् (von स्रु) adj. *fließend* (sowohl von einer Feuchtigkeit als von dem Dinge, das Feuchtigkeit entlässt): घम्बु Varāṇ. Brh. S. 53, 77. Suçr. 1, 45, 5. 59, 5. 60, 7. 304, 21. स्रावितर Çat. Br. 1, 4, 1, 15. in comp. mit der entlassenen Feuchtigkeit: मद्^० MBh. 6, 2858. क्षतत्र^० Hariv. 5683. सलिल^० 10933. Suçr. 1, 260, 9. 2, 2, 5. दैत्यगर्भ^० so v. a. *eine Fehlgeburt bewirkend* Pañā. 4, 3, 67. — Vgl. गर्भ^०, लाला^०.

स्राव्य (vom caus. von स्रु) adj. *in's Fließen zu bringen*: विद्रधि Suçr. 1, 92, 20. रक्त 2, 69, 8.

1. स्रिध, स्रिधति *Etwas falsch machen, fehlgehen, irren*: न स्रिधति न व्यथते RV. 5, 54, 7. मा स्रिधत सोमिनः 7, 32, 9. न स्रिधतं रयिर्नशत् 21. मा पृतो अस्व स्रिधदतायोः *fehlgeschlagen* 34, 17. Nir. 10, 45. — Vgl. स्रिध-धत्, wo zu setzen ist *nicht fehlgehend, nicht irrend*.

2. स्रिध् (= 1. स्रिध्) f. *der Irrende, Sichverfehlende; der Verkehrte*, auch wohl *der Falschgläubige* RV. 1, 36, 7. 48, 8. 129, 11. 3, 9, 4. 10, 7. 7, 81, 6. 8, 18, 8. 10. 68, 9. 9, 27, 1. 71, 8. 10, 25, 7. 126, 5. अति स्रिधो ऽभ्य-र्षति सुष्टुतिम् *vorüber an den Stümpfern kommt er zum richtigen Lobge- sang* 9, 66, 22. तिर आप इव स्रिधः । अर्षति पूतदत्तसः 8, 83, 7. अति निह्ना अति स्रिधो (so zu lesen) *उत्पचित्तीरति* द्विषः AV. 2, 6, 5; vgl. TS. 4, 1, 3, 3. — Vgl. स्रिध्, wo zu lesen ist *nicht fehlgehend, nicht irrend*.

स्रिम्, स्रिभति und स्रिम्, स्रिभति (हिंसार्था) Dhātup. 11, 40, v. 1.